

F. L.-Né Bátyja

Ez volt az utolsó fénykép, ami a bátyámról [Fay (Fleischner) Ferenc (Győr, 1911 -- Párizs, 2006)] Győrben készült, mielőtt eltávozott Párizsba, 1945 novemberében vagy decemberében. Nagy volt köztünk a korkülönbség, nyolc év. Kiskoromban ütött-vert, ha csak tudta, meghúzta a hajamat vagy belém csípett. Soha nem játszott velem, mert mint lányt, lenézett. Ezzel szemben én a nagy bátyámat rettenetesen szerettem. Úgyhogy gyerekkoromban az én vágyam mindig az volt, hogy fiú lehessek. Mikor nagyobb lettem, már sokat voltunk együtt. Ő huszonöt éves volt, én tizenhét, amikor Passautól [Németország] egészen a Fekete-tengerig eveztünk le kettesben egy

Pannival, amit Passauban vettünk, ami azt jelenti, hogy egy vászoncsónak és egy fölfújható sátor. Mostanában látok újra ilyet.

Feri nagyon jó eszű volt, kitűnő matematikus. Kiváló tanuló lehetett volna, ha vette volna magának a fáradságot, hogy tanuljon. De így csak azt tanulta meg, amihez kedve volt, tehát matematikát, geometriát, a reáltárgyakat. Ennek ellenére jól érettségizett.

Érettségi után Brunnbe [Brno -- Csehszlovákia] ment a textilmérnöki egyetemre. El is végezte. Utána hazajött, és a Győri Textilműveknél helyezkedett. Mivel ott apámnak volt érdekeltsége, nagyon nehezen viselte, hogy a fia erre való tekintettel minden nap elkésik. Mondta neki, hogy legyen szíves, és hagyja el a Győri Textilműveket. Így a soproni textilgyárhoz került, de nem Sopronba, hanem a budapesti központba, és onnan járt le Sopronkőhidára, ahol rabokkal dolgoztattak. Egészen addig ott volt, amíg munkaszolgálatra be nem hívták. A Szovjetunióba került, de túlélte, mert fizikálisan bikaerős volt, mint az apánk. Épségben hazajött. Szerencsés volt, hogy olyan munkaszázadba került, amelyiknek emberséges vezetője volt.

Még előtte meg is nősült. Egy félig francia lányt vett el, a Ponger nevű tőzsdésnek a lányát, Zsuzsannát. Az anyjuk volt francia. Négy lány volt, abból három Magyarországon élt, egy pedig, Ilona, Párizsban.

A család a Margit körúton lakott. Az após a Budapesti Tőzsdén dolgozott. A háború után azt javasolta, hogy valamennyien menjenek ki Ilona után. Így is történt. A világon a legszerencsésebb és a legutolsó pillanatban volt, amikor ezt az átkozott országot még el lehetett hagyni. Párizsban jól boldogult, a Könnyűipari Kutatóintézet főmérnöke lett.

Két gyermeke született, Katalin, angoltanár, Patric, orvos, mindketten Párizsban élnek. Többször voltam náluk látogatóban. Nemrég halt meg, kilencvennégy éves korában. A felesége egy héttel utána. Párizsban vannak eltemetve, nem zsidó temetőben. Nem tartotta a vallást, de a barátai mind zsidók voltak.